

върне зрѣніе-то.“ — „Господи!“ отговорилъ Ананія, „азъ сжмъ чулъ отъ мнозинѣ за тоя чловѣкъ, какъ е той учинилъ много зло на Твои-тѣ Святѣи въ Іерусалимъ; и тука е дошълъ съ пълномощіе отъ първосвященника да заключава въ оковы всички, кои вѣрватъ въ Твое-то имя.“ — „Иди до него,“ казалъ Господь, „той е сосудъ избранъ отъ Мене; той ще пронесе имя-то Ми прѣдъ язычници-тѣ, прѣдъ царове-тѣ и прѣдъ Сынове-тѣ Израилевы. Азъ щжъ му покажжъ, колко трѣбува да пострадае за имя-то Ми.“

Ананія отишълъ до Савла и, като возложилъ на него ржцѣ-тѣ си, казалъ: „Савле, брате! Господь Іисусъ, Който ти ся е явилъ на пѣтя, прати мя до тебе за да прогледнешъ и да ся исполнишъ съ Духъ Святый. Въ сжщо-то мгновеніе отпаднажли като люспы отъ очи-тѣ на Савла; той прогледнжлъ и пріелъ кръщеніе.“

Подирь това Савлъ ся подкрѣпилъ съ хранжъ, отишълъ до ученицы-тѣ Христовы, които ся намирали въ Дамаскъ и прѣсѣдѣлъ съ нихъ нѣколко дни. Тойчасъ хванжлъ той да проповѣда въ синагогы-тѣ, че Іисусъ е Сынъ Божій. Всички, които го слушали, чудили ся и говорили: „не гонеше ли той въ Іерусалимъ всѣкого, който ся осмѣлеше да произнесе това имя? И не за това ли той дойде тука, да испраща до първосвященника въ Іерусалимъ свързаны всички-тѣ, колкото ся намиратъ тукъ, послѣдователи Іисусу?“

А Савлъ повече и повече ся утвърдивалъ во вѣрж-тѣ и ясно доказувалъ на Іудеи-тѣ, които живѣяли въ Дамаскъ, че Іисусъ е оный самый Мессія, Когото чакали. Като не намирали, что да му отговорятъ, Дамаскы-тѣ Іудеи ся наговорили да убѣжтъ Савла; а да не бы можалъ да побѣгне изъ града, день и нощъ пазили при градскы-тѣ врата, за да го уловятъ. Савлъ ся научилъ за тоя нѣхенъ наговоръ, и затова ученицы-тѣ Христовы, които живѣяли въ Дамаскъ, го спустижли прѣзъ нощъ въ кошницѣ по градскж-тѣ стѣнж.

Изъ Дамаскъ той първо отишълъ въ Аравіжъ, а послѣ